

Тэм.інф.гадз. «Генацыд беларускага народа ў гады Вялікай Айчыннай вайны» «Што такое генацыд беларускага народа?»

Мэта: Фарміраванне ўяўленняў пра Вялікую Айчынную вайну як пра трагічную старонку гісторыі Беларусі; выхаванне пачуцця памяці, спачування і павагі да подзвігу продкаў.

Задачи:

1. У даступнай форме растлумачыць паняцце «геноцыд» як вельмі цяжкае злачынства супраць мірных людзей.
2. Пазнаёміць з сімваламі памяці (Хатынь, вёскі-ахвяры).
3. Выхоўваць беражлівыя адносіны да міру і нежаданне вайны.

Абсталяванне: фотаздымкі мемарыяла «Хатынь», папяровыя белыя жураўлікі, свечка (электрычная або муляж), аўдыязапіс ціхай, сумнай музыкі (напрыклад, «Рэквіем» або беларуская народная мелодыя ў павольным тэмпе).

Ход інфармацыйнай гадзіны

1. Уступная гутарка

- Дарагія дзеці, сёння мы з вамі пагаворым пра вельмі сур'ёзную і сумную тэму. Мы будзем гаварыць пра памяць.
- Скажыце, калі ласка, што такое памяць? (Адказы дзяцей).
- Мы памятаем нашы дні нараджэння, святы, падарожжы. Але ёсць рэчы, якія ўвесь народ павінен памятаць стагоддзямі, каб ніколі не паўтарылася такое страшнае здарэнне. Сёння мы ўгадаем тое, што адбылося ў нашай краіне падчас Вялікай Айчыннай вайны.

2. Асноўная частка: Што такое геноцыд?

- Вы, напэўна, чулі слова «вайна». Гэта калі дзве краіны б'юцца адна з адной. Але падчас вайны здараюцца вельмі жорсткія рэчы.

Сёння мы павінны ўгадаць такое страшнае слова — **ГЕНАЦЫД**. Гэта вельмі цяжкае слова. Давайце паспрабуем зразумець, што яно азначае.

Генацыд — гэта калі ворагі наўмысна знішчалі мірных людзей: дзяцей, жанчын, старых. Яны хацелі, каб наш народ знік, каб не стала беларусаў, каб мы забылі сваю мову і сваю зямлю.

Гэта вельмі балюча і страшна. Фашысты спальвалі цэлыя вёскі разам з людзьмі. Самая вядомая з такіх вёсак — гэта Хатынь.

Уявіце сабе: была вёска, дзе жылі добрыя людзі. Яны працавалі, выходзілі дзяцей, любілі сваю зямлю. Але прыйшлі ворагі і забралі ў іх самае галоўнае — жыццё. З 1941

па 1944 год у Беларусі загінула кожны трэці чалавек. Гэта значыць, што з кожнай сям'і зніклі блізкія.

Але наш народ выстаяў. Мы не зніклі. Мы засталіся. І сёння мы жывём, каб памятаць тых, хто загінуў.

3. Хвілінка маўчання і сімвалы памяці

У Беларусі ёсць месцы, дзе нават сцены плачуць. Гэта Хатынь, Трасцянец, Курасоўшчына і сотні іншых месцаў.

Каб ушанаваць памяць ахвяр, людзі запальваюць свечкі. Свечка — гэта сімвал памяці. Яна гарыць, як наша сэрца, якое не забывае.

Давайце аб'явім хвілінку маўчання. Гэта значыць, што мы на хвіліну змоўкнем і падумаем пра тых дзяцей, якія не дажылі да нашага часу, пра тых бацькоў, якія страцілі сваіх дзяцей.

Дзякуй. Гэта была хвілінка маўчання. Мы памятаем.

4. Творчае заданне «Жураўлі памяці»

У многіх народаў ёсць прыкмета: калі ляцяць жураўлі, яны нясуць вестку. Часта жураўлі ўвасабляюць душы загінулых воінаў і мірных жыхароў.

Сёння мы з вамі зробім добрую справу. У кожнага з вас на парце ляжыць белы папяровы журавель (або сэрцайка). Я прапаную вам напісаць на ім слова, з якім у вас асацыюецца мір, або пажаданне тым, хто загінуў. (Прыклады слоў: Мір, Памяць, Любоў, Не вайна, Жывіце, Мы помнім).

- Дзеці пішуць словы, можна прымацаваць журавоў на дошку, стварыўшы «Неба памяці».

Паглядзіце, як шмат добрых слоў мы напісалі. Гэта значыць, што мы хочам міру. Мы хочам, каб ніколі больш не было вайны.

5. заключэнне і рэфлексія

Наш урок падыходзіць да канца. Сёння мы гаварылі пра вельмі цяжкія рэчы.

Скажыце, чаму важна памятаць пра тое, што здарылася даўно? (Адказы дзяцей: каб не паўтарылася; каб паважаць продкаў; каб цаніць мір).

Правільна. Мы памятаем мінулае, каб будаваць будучыню. Каб нашы дзеці і ўнукі жылі пад мірным небам.

Давайце дамо адзін аднаму абяцанне: берагчы мір, быць добрымі адзін да аднаго і ніколі не забываць пра тых, хто аддаў сваё жыццё дзеля нас.